

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda: főtér, Szabó-féle ház 2-ik emelet, hova e lap szellemi részét illető közlemények intézen- dők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fo- gadtatnak el.	Előfizetési feltételek: Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva: Egész évre 15 ft — kr. Félévre 7 „ 50 „ Negyedévre 3 „ 75 „	Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujkr szá- mítottak. Terjedelmes hirdetések többszöri beigatásánál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30 ujkr. Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.	Kiadói hivatal: Bettelheim testvérek könyvkereskedésében (főtér), hova e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadásokról) panaszok, hirdetmények bérmentesen intézendők.
---	--	--	---

Előfizetési felhívás

az

„ALFÖLD“

című politikai napilapra.

Előfizetési díj egy évre . . . 15 forint.
 Félévre 7 ft 50 kr.
 Negyedévre 3 ft 75 kr.

Az előfizetési pénzeknek bérmentes beküldése kéretik.

Az „Alföld“ kiadóhivatala.

Pest, január 11-kén.

(K. G.) Borus felhők kelet felől, komor felhők nyugot felől; sem délen sem északon egy kis csöndes, nyugalmas nyári eső.

E lenne leghűbb tükre Európa politikai helyzetének úgy, a mint ma az újságok, a különféle ágazó vélemények, nézetek és politikai hitvallások eme hol tiszta, hol subventionálter megrozsdásodott tükrét mutatják.

Melyikből menni a való, mennyi a tulzás és mi a politika, meghatározni nehéz; nem is akarunk e sorainkkal semmiféle háborúnak hírnökei lenni, körülhordozván nem véres kardunkat, mint hajdan a magyar levante, hanem tentás tollunkat az „Alföld“ hasábjain; azt is elhiszük, a mit bécsi kollegáink a béke kétség-telen fönttartásáról írogatnak; csupán vázlatozni akarjuk a helyzetet úgy, mint a külföldi lapok nagy többsége mutatja s miután mindenütt a világon, még a legbensőbb családéletben is a parlamentarismusként vagyunk hívei, fönttartván a szavazási jogot máskorra, jelenleg egyszerűen a többség nézetének konstatozására szorítokozunk.

A török miniszterváltásról egyik lap azt írja, az elbocsátott pasák a nagy ur személyes tekintélyét akarják aláásni; a másik szerint a francia befolyás győzedelmeskedett újból az angol fölött; egy harmadik versio meg az orosz kormány ellen intézettnek mondja a zultán legújabb rendszabályát.

Mi kimondottuk szerény nézetünket e tárgyban, melyet azzal vagyunk bátrak megtoldani, hogy mindenki inkább képes ministeriumot emelni vagy buktatni Konstantinápolyban, mint Abdul Azis ő felsége, kinek elmebeli zavara már azon fokát érte el az örületnek, hogy legközelebb egy ügyes borbélynak, a miért fogát jól kihúzta, palotát ajándékozott.

Átvitt értelemben elég borbély forgolódik a nagy ur körül s az a foga, melyet ki akarnak húzni, inog ugyan, de még elég erősen áll, hogy némi fáradtságba kerüljön.

Abban alig van kétség, hogy a borbélyok hajba kapnak azon, melyik vigye véghez az operációt voltaképpen, akár az operáció után azon, kié legyen majd a fog, ha kihúzták.

Hogy az orosz, angol és francia azon békés háborút folytatják egymás közt Stambulban, melynek diplomatiai oldalgás a neve, kétségbe nem vonható; hogy Szerbia, Románia és Montenegro ha nem is nyíltan, várva várja: az alkalmat, mely régi óhajításukat teljesítse, szintén nem lehet tagadni; a görög kérdés sem tartozik a legmegnyugtatóbb ingredienciák közé eme politikai olla potridában; e szerint nem lehet tehát csodálkozni, hogy maga a felhivatalos bécsi könyomatu lap némileg aggodalmasnak látja keleten a helyzetet s hogy azon jámbor biztatása, miszerint az angol és osztrák érdekek azonosak, nem bírnak legalább a csallhatatlanság jellegével.

Nyugat felől sem érkeznek békésebb hírek.

Bismark-Schönhausen kardzörgetését egyik másik lap egyszerű manevrnek mondja a porosz kamra fölültetésére; ám ez az állítás megjárja malicziának azoktól, kik Bismark programját gunyolni akarják, de eltörpül azon kétségbevonhatatlan tény előtt, hogy Poroszország magához akarja a hegemoniát ragadni Németországban, bármi erőfeszítésbe kerüljön is és hogy ezt másrészt Ausztria nem szándékozik megengedni, bármit kockáztasson is; a hol két erős fél két ellenkezőt akar s nincs remény, hogy vagy az egyik vagy a másik engedjen, ott küzdelemre kerül a sor.

A „Journal de Debats“ tizenkét, tizenöt hónap mulva várja a háborút Poroszország és Ausztria között, hozzátévé némi gunynyal, hogy mikor német hatalmakról van szó, tekintve ezen nemzet szokott lassuságát, ez a legközelebb kitzítható időpont.

Párisban sem számolhatnak pártolásra a würzburgiak; legalább a „Constitutionnel“ szerint Franciaor-

szág a képvisleti tervet illetőleg nem áll Ausztria részére s a bajor és württembergi udvarok minden tért elvesztettek a tuillériákban.

Olaszországból két ugyszólván helyreigazítás érkezik hozzánk a külföldi lapok útján.

A távirda, melynek közleményein csakugyan mindig egy kis csiszolás vehető észre, sem Victor Emanuel sem IX. Pius pápa beszédének nem hozta hű kivonatát.

Olaszország királya Teochio velencei születésű kamraelnök beszédére félremagyarázhatlanul oda nyilatkozott, hogy mihelyt Olaszország belsejében megérősödött annyira, miszerint nem magán kívül, hanem határain belül lehet keresnie és föltalálnia súlypontját; mihelyt megjön az idő, hogy veszedelem nélkül kezdheti a küzdést, megbizhatik királyában.

A „Diritto ezt azzal toldja meg, hogy Turinban a katonai körök sokat beszélnek az Ausztria elleni háborúról. A „Köln. Ztg“ pedig az olasz király újévi beszédében az „Italia fara da se“ kifejezését látja s hozzáteszi: „Ha Olaszország képes átkelni a Mincion életveszély nélkül, úgy Velenczét jó vagy rossz módjával minden bizonynyal megnyeri.“ (?)

Pápa ő szentsége nem mondta, hogy Piemont a curia lábaihoz fog borulni, mint Jákob tévé az angyal előtt. Beszédének hiteles szavai így hangzanak: „Az egyház elleneinek szemét világítsa meg Isten. Jákob nem viaskodott volna egész éjjel, ha, mint reggel fölfedé, tudja vala, hogy angyallal van dolga.“

Ezen szent szavak szók közt, melyeket a távirda hozott, lényeges a különbség; a pápa világi hatalmának politikai ellenzői nem tartják az egyház elleneinek magukat.

Egy régi baj.

XIV.

Midőn előbbi cikkemben általan a testvér Magyarhon ügyünkbeni tényezőihez s nevezetesen a fő birtokos osztályhoz kívántam igénytelen szavaimat intézni: úgy hiszem érthetett abból az erdélyi földaristokratia is, s midőn most ehhez vagyok bátor néhány szerény észrevételt tenni, okulhat rávitelesen belőle a magyarországi földes ur is.

Az erdélyi vármegyék, mint Tuhutumtól fogva magyar birtokok, az ország legnagyobb és szebb részét tevő birtokok urainak, a foglaló magyaroknak lön félreismerhetlen hivatásuk, a hon ügyeiben a vezér szerepeket úgy viselni, hogy azok, midőn ezen kis haza rendeltetési közjavát czélozzák, egyszersmind az illetők kezében is biztosittassanak, abból ne hulljanak ki. Kormányos volt a magyar elem Erdély hajójának igazgatásában; tőle függött tehát ezen hajót kedvező szelek folytán úgy igazgatni, hogy e vezér-szerepre a hajó népessége által mindig méltónak és elég erősnek is ismertessék el s aztán természetesen az ügy fructificatiójánál is állásához mért elismerésben részesüljön.

Mint felelt meg az erdélyi magyarság (nem a székelység) ezen hivatásának? időkét meghaladólag fog erről a történelem tanuszkodni. Ezen történelem szerint világos az, hogy az erdélyi magyar elem mindig előnyben állt minden más fajok fölött; a nemzeti fejedelmek korában pedig culminált, oly fényes polczon állott, hogy a közbirtokosból fejedelmi székre emelt egyén akaratától függendett, ha tetszik, Erdélyt ujonnan felosztani, annak más színezetet adni, azt a maga fájának érdekében — hogy úgy mondjam — kizsákmányolni. . . .

Azonban a magyar ezt nem tette; ha nem tette, meglehet, elég humanistikussá vagy politikai oka volt arra; de azt vezéri elhivatásához képest megtehette volna, meg kellett volna tennie, hogy a maga fájára nézve legalább a status quo-t mind tartalmilag, mind birtokilag biztosította volna. Ha számra volt a harcok vézangyálának öldöklése miatt szüksége: ott volt a minden időben tulrajzó székely; ha jószága uratlanodott

ugyanazon vagy más viszontagságok miatt elott volt az életrevaló testvér székely. Ne is higgyétek, hogy ő született nemes ember levén, a vármegyei ekék szarvát szégyenlette volna megfogni: a székelyben e tekintetben cincinnatusi vér buzog, melynek eke és kard voltak legtisztesebb, s csaknem egyedüli foglalkozásának tárgyai. A székely azonban e tekintetben kelően megbecsültetve nem volt. A magyar nem igyekezett a vármegyéken e testvér fajjal bélelni magát, sőt ellenkezőleg mit tett? Országgyűlésileg határozta el, hogy a székelység egy része saját édes földjén paraszt legyen anélkül, hogy megtért volna az eszébe, most a székelyt, ha a már „glebae adstrictus“t nem, legalább a termő földről mindig tovább tolt szegény darabont-székelyt a vármegyei elhanyagolt birtokba vinni át!

Ha a nemzeti fejedelmek s velők az erdélyi magyarság arról voltak meggyőződve, hogy a náluk régen divó feudal-rendszert a székelynél is érvényre kell emelni (a szászoknál nem háborgatták az egyetemes polgári állapotot), miért hagyták meg sovány rögjei között? miért adtak okot a székelységnek a három első Báthori elleni, s hogy többet ne említsek, a II. Rákóczy György melletti mindig gyászosabb következményű mozgalmaira? . . . A székelységnek tervszerinti kihozogatásával a vármegyék felé, higgyék el magyarjaink! hálára kötelezték volna a hazát. — Ha mindennek daczára ma a vármegyei magyarságot is Erdélyben főképpen székelyek teszik; ha ők, kik Erdélyben a magyar elem hivatását mintegy öntudatlanul látszanak — most midőn a régi elem (a magyar) kihalt, kigyilkoltatott, elsatnyult, vagy ösbirtokaiból tovább volt kénytelen bizonyára a maga hibája miatt vonulni — a siker némi reményével elvállalni: az inkább a sors kedvezményének, mint a vármegyei ösbirtokosok öntudatos eljárásának tudandó be.

Ha egynéhány székely tisztartó az ő udvaraikban ép oly becsületes mint erélyes gazdálkodás által magának is valamit szerezhetett; ha egynéhány székely fiu (miben óriási akadályok voltak az ősi czimek) vármegyei jószágos leányhoz szállhatott; végre ha egypár magyar nemes valamely különös szerencsében részesült székely leánykát vitt haza (most szászokat, sőt oláh fátákat is legalább kéz alatt hazavisznek), ime csupán ezen esetlegeknek köszönhetjük azt, hogy még itt ott a vármegyében is némi ugynevezett magyarsággal, ma már inkább székelységgel találkozhatunk!

Igaz, hogy a mostani vármegyei ösbirtokosság már többé nem a régi s az újabb időknek kor- és kórselemét nagyban örököelve, legalább részben birtokaival együtt hitelezők zsebében van; legyen azonban a dicséretes kivételekhez a székelység és saját érdekében még egynéhány szó kockáztatva! . . .

T u s n á d i.

Arad, január 13. 1863.

Közöltük a bécsi „Korrespondenz“-ek czivódását azon thema fölött: lesz-e nem sokára országgyűlés Magyarországon vagy sem. E czivódás nem tett bennünket okosabbakká, mert most is csak annyit tudunk e tárgyról, mint előbb, azaz bizonyosat semmit. A helyzet mindig nyomasztóbb lesz. Nemzetgazdászati valóban oly szükséges és fontos vállalatunk létesülésök stádiumában meg-megakadnak; az „O. D. P.“ vasárnapi száma is például hallatlan arczátlansággal ront neki a Bécsben volt nagyváradi-kolozsvári vasúti küldöttségnek s szinte szemökbe akar nevetni hazánkfiainak, hogy csak reméljenek ők mindent, de azért abból a kamatgarantiából még se lesz semmi, mert ő fölsége azt meg nem adhatja, a februári alkotmány által meg levén kötve kezei, a reichsrath pedig nem fogja akarni megadni, — tehát nem

lesz kamatgarantia, s mivel ettől függ a tőke megadása, tehát nem lesz az említett vasút. Így beszél az „O. D. P.“

De számtalan más kisebb nagyobb eset is van, melyekből kitűnik, hogy a viszonyokat ismét rendbe hozó magyar országgyűlés az égető szükségek közé tartozik. Nem boncolgatjuk azon a néhány lapokban fölállított különös theoriát, hogy mikor lehet majd összehíni az országgyűlést; volt erről már érintőleg szó az egyes lapokban. De alkalomszerűnek találjuk most a „Wanderer“ vasárnapi számából egy „a m. országgyűlésről“ keringő hírekhez“ című cikket erre vonatkozó részét olvasóinkkal közölni. E cikk többi között mondja:

A legutóbbi napok eseményei ismeretesebbek. A „General-Correspondenz“, melyet az államminiszter különnyel tartanak, azon reményét fejezte ki, hogy az osztrák tartományi ülésnek bezárása előtt a Lajtánusi országgyűlések összejöveteléről is hozhat tudósítást. Egy más „Korrespondenz“ a „Gen. Corr.“ ezen állítását minden tényleges alap nélkülinek nyilatkoztatta, s ma egy lap, melynek az államminiszteriummal összeköttetéseket tulajdonítanak, a magyar udvari kancelláriára támad oly hangon, minőn még méltóságában és hivatalában levő államférfihoz szólni nem szoktak.

Azután folytatja: nyolcz nap előtt a lapokban egy cikk jelent meg, mely a magyar udvari kancellária hivatalos közlönyének nyilatkozataira támaszkodva, azon tényállást constatirozza, hogy a magyar kormányfőfiak nézete szerint a provisorium Magyarországon az ő célját elérte, a rend ott ismét helyreállította, a hangulat nyugodtabb s a magyar kérdés megoldása elő van készítve.

Innen a magyar országgyűlés nem sokára összehívásának reményeig az ugrás nem oly igen nagy. Valóban azt kellene gondolni, hogy ha a provisorium országgyűlés győmolesőket termelt, a magyar országgyűlés összejövetelének ideje nem lehet már messze. De mire is lehetne még várni? Ha nem akarnak azon gyermekhez hasonlítani, ki nem akart előbb a vízbe menni, míg uszni nem tudott, akkor merni kell megkísérteni egy új magyar országgyűlést. Mi történik akkor, ha ezen új országgyűlés is sikertelen maradna, ez más kérdés, melyre később jő a sor. Különben az alkotmányos terminológiába újabb időben egy kifejezést csempészték, melynek nézetünk szerint nincs igaz értelme, legalább alkotmányos államban nincs.

Minduntalan arról beszélnek, vajjon Magyarország „országgyűlése-képes-e“, vagy nem. Nézetünk szerint csak arról lehet szó, vajjon Magyarország jogosítva van-e országgyűlésre, s erre okt. 20. óta föltétlen igennel kell felelni. Ezen datum előtt, tehát az absolutismus idejében nem tekintve a kérdés jogi oldalát, az akkori tényleges viszonyok szerint, volt annak értelme, ha az ugynevezett országgyűlési képesség kérdését említették. De átmenve az alkotmányossághoz e kérdés egyszersmindkorra meg van oldva. Magyarországnak nem csak régi törvényei, hanem az októberi államokmány erejénél fogva is joga van, hogy országgyűlést követelje, s e jogát se megtagadni, se oly föltételektől függővé tenni nem lehet, melyekről se a magyar alkotmány, se az októberi diploma, se a februári pátens nem tudnak semmit. — Ennyit a „Wanderer“ után.

Soborsin, január 11-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Az „Alföld“ ez évi 1. számában „Egy szó a postai közlekedés ügyében“ című cikkben, egyik tisztelt munkatárs Gyoroknak elszigeteltségét panaszolja; felémítván, hogy a Hegyalját Világossal összekötő posta vonala nem létezik, s így a levél-s átalában a postaküldemények, Aradon át küldetnek csak a Világoson tuli hegyvidékre; egyuttal cikkében megemlíti, hogy e részben az aradi postahivatal (nem igazgatóság, ilyen Aradon nem létező) teendője lenne, jelentést tenni illetékes helyen s érveivel oda működni, hogy egy Világos felé járó postavonatot engedélyeztetni eszközölne!

E cikkben érintetteknek néhány szóval fölvilágosítást óhajtok írni!

Igaz, hogy Gyoroknak közlekedése, mint a hegyaljának központja, nem csekély, s a szebeni vonathoz Paulisra csak éjjel történő megérkezése által, az vidékével együtt, kesőre kapja küldeményeit; Világos felé pedig, vonala nem levén, azért a közlekedés a világosi vidékkel csak Aradon át történhetik; mindazáltal még akkor is, ha cikkíró ur azon jelentékeny érvét szem előtt tartjuk is, hogy a közönség érdeke kívánja, tehát áldozattal is tenni kell; — nem lehet nem említenünk meg, hogy egy postavonat felállítása az álladalomra nézve mindenkor (a közönség által nem is gyanított) terhes kiadásokkal van összekötve, melyeket a vonatok nem mindenike fedez, így például, ha Gyorok Világossal összekötötték, a világosi és gyoroki, vagy legalább egyik, bármelyik állomásnak, a fennálló, meghatározott mértföld-lovonkénti hajtópénzt kell az államnak megadni, mely összeg azon esetben is, ha például a gyoroki állomás teszi is meg mind az oda- mind a visszaszállítását, nem leend csekély; már pedig tényleg van bizonyítva, hogy a szekérpósta küldeményi betételek kisebb, de olykor nagyobb vonatokról sem fedezik a fenntartási költséget; a levélpósta közlekedése pedig Gyoroknak, bármily is, nem lehet s nincs is oly nagy, hogy a költségeket fedezze s így az államnak a kisebb vonatokban csak kára van, ez esetet igazolja a szeben-aradi vonat is.

Ezek elmondásával korántsem azt akarom elérni, hogy az állam érdekében a t. közönséget jogos igényeitől elvonni iparkodjam, sőt ellenkezőleg, magam is erősen álítom, hogy Gyoroknak nagyobb összeköttetés kell, mint minővel bír, s csupán azért mondom el a fentebbieket, miként a következőknek felvilágosításul szolgáljanak.

Ha tehát az államnak tapasztalata van már ily vonatok felállításánál rendes kiadásai, sokkal célhoz vezetőbbnek tartom, ha a tisztelt cikkíró véleménye

mellé teszem, miként az aradi hivatal, mely sem nem illetékes e tárgyban, sem hivatra nincs, új vonatok állítását szorgalmazó jelentések megtételére, de még igazán szólva, azt nem is teheti, ha tehát a t. közönség maga érvei és fontos okadatokkal ellátott, egyenesen Világos-Gyorok összeköttetését kérő folyamodványát a nagyváradi nagytekinetű postaigazgatósághoz, mint e részben illetékes helyre benyújtja, azt Gyorok nagy vidéke honoratorai s földbirtokosai által, nemkülönben Gyorok postakerületéhez tartozó községek aláírásával elátván.

Ez által elérendik azt, hogy illetékes helyen hatályos lépést teendének s időt is nyernek, míg ha Aradra támaszkodnak, ohajaik teljesülésének datuma ad gracas calendas lesznek elnapolva.

De még a t. közönség önérdkeit, s igényeit, jobban is tudja s tudhatja is formulázni és okadatolni; mint azt az aradi hivatal tenné, és a legjobb szándékkal tehetné is!

Körülbelül a fentebbiek, állanak Szt. Péterről az „Alföld“ben tett panaszokra néze is, azon megjegyzéssel; hogy ott illetékes bíró a temesvári posta igazgatóság!

Mig a fentebbi cikkhez csatolt szerkesztői megjegyzésre nézve, bátor vagyok megjegyezni, hogy az abban kifejtett eszmé, miként minden község az átmenő kocsirol, saját küldeményeit levehőn, elméletileg jó s gyakorlatilag is kivihető; ha t. i. például a községi jegyző urak, vagy mások ajánkoznak a kezelésre; de ezt is a folyamodásban főleg ki kellene emelni, a mennyiben ily engedmények, csak vizsgálatot letett egyéneknek adhatnak meg!

Azt hiszem, tisztelt cikkíró ur nem fog soraimban mást, mint barátságos felvett tárgya-hoz jó akarat. teljes hozzájárulást találni!

Isten velünk. Csorba Ákos.

Szemlakon, január 13-án.

Végbement megynék legérdekesebb vadászatainak másodiká is, — a szemlaki vadászat. — Már f. hó 10-én este megynék különböző pontjairól és a szomszéd Csanádmegyéből számos — mintegy 30 egyénből álló Nimrod utód gyűlt össze szívélyes estélyen villanyozván fel a kedélyt. — Másnap 11-én reggeli 9 órakor kezdődött meg körvadászattal az ártatlan nyul vérontás, és végződött hajtóvadászattal s mintegy 50 nyul és 1 róka elejtésével. — Az idő kedvező, a társaság a pajzanságig jól hangolva volt. — Másnap f. hó 12-én az erdőben hajtóvadászat rendeztetett, de vad hiány miatt csekély eredménnyel, és nyomott kedély hangulattal.

Az első nap estélyén több hegyaljai szőlőbirtokos és vadász által borkiállítás rendeztetett, mely episod több remek toasztra és elmés megjegyzésre adott alkalmat. — Az est hőse V. M. ur volt, ki klasszikus humorával a kedélyeket felvillanyozta. — Boraink itt is, mint mindenütt diadalt vívtak ki, csanádmegei szomszédainkat elbűvölve, és magasztalásokra ragadván, szóval 1780, 1811, 1827, 1834, 1848 és 1849-diki boraink megtették hatásukat. — Nem tudjuk mi lehet oka, hogy az alföldön eddig csaknem leghíresebb szemlaki vadászat ez idő szerint oly csekély eredményt volt, — alig esett el két nap alatt 60 nyul és 2 róka; sejtelmünk azonban azt mondja, miként a Szemlak vidékén jogosulatlan agár tartás itt nem utolsó tényező, valamint tagadhatlan, hogy a hurokalki pusztítás szinte megteszi hatását.

A vad erre, két eszközkkel pusztításának megállítására a hatóság figyelmébe nem eléggé ajánlható.

Az árucikkek drágasága Aradon.

Nem szokásom, e lapok t. olvasóit feleselések és polemizálás által untatni, a miért is az „Alföld“ 7-ik számában Kopcsányi József ur által a vidéki kereskedők és iparosok ellen emelt vádat felelet nélkül hagytam, ha bár mind kereskedő engemet, illetőleg kereskedésünket is sújtott e vád. De az „Alföld“ tegnapi számában megjelent Szendrei József helybeli férföltöny készítő urnak, Kopcsányi urhoz intézett nyílt levele készítő engemet is, e tárgyban néhány szót szólnai.

En részemről t. i. nem osztom Szendrei urnak azon előadását, hogy a vidéki iparosok bizonyos körülmények miatt kénytelenek drágábban eladni készítményeiket, sőt tagadom, hogy a vidéki kereskedők és iparosok nem képesek a t. vevő közönségnek kelmék és ruhákat ugyan azon árban szolgáltatni, mint a fővárosiak, és kész vagyok bizonyítani, hogy csakugyan sok esetben a vidéki kereskedők és iparosok olcsóbban is szolgáltatnak a vevő közönségnek, mint a fővárosiak.

En tehát Kopcsányi urnak oly általánosságban reánk kimondott azon vádat, hogy aránytalanul felcsigázzuk a kelmék és ruhák árát, visszautasítom, és az általa felhozott árkülönbségre nézve megjegyzem, hogy a vidéki kereskedők és iparosok szinte ugy képesek egy egész rend ruhát 35 forintért kiállítani, mint a pestiek, és csak arra figyelmeztetem a tisztelt közönséget, hogy ha egy ilyen Pesten vagy a vidéken készül 40—45 ftos attilát egy 35 ftos öltönnel összehasonlitanánk, bizonyosan akkora különbséget találunk a kettő közt, mint például, egy jeles tollból folyt hirlapi cikk, és egy minden áron és uton irni akaró tollból folyt, többnyire minden szakismeret nélkül előadott, untató cikk között létezik.

Wallfisch Pál.

Külföld.

Franciaország. (A római kérdés.) Mindinkább úgy látszik, hogy a római kérdés fölötti vita igen szoros korlátok közé fog szoríttatni a Senatusban. Nem csak, hogy Napoleon herceg, mint már jelentetett, valóban utazni megy, de a többi szenatorok is, kik a múlt tilésekben a hercegeihez hasonló nézeteket fejtettek ki, nagyobb vagy kisebb határozottsággal, a császár különös kívánata folytán ezen kényes pont felett ez uttal

nem nyilatkoznának. Pietrini azok közé tartozik, kik lemondottak arról, hogy ez uttal szót emeljenek. Előreláthatólag tehát vagy épen semmi vita nem fog a pápai ügyek felett támadni, vagy pedig csupán a világi hatalom védői fognak szónokolni.

Olaszország. Biztos kutfő után állítják, hogy Napoleon herceg ipának Victor Emánuelnek levelet irt volna, melyben a helyzet fölől nyilatkozik s újból erősíti, miszerint egyelőre Franciaországtól Olaszországra nézve mit sem lehet várni. A herceg hosszabb utazás iránti szándékát közli a királlyal, kérve kérvén Victor Emánuelt, fordítaná az ország minden erejét Olaszország belső szervezésének előmozdítására, s végül meggyőződését fejezi ki az iránt, hogy a jelenlegi állapot fönn nem állhat.

— Itteni katolikus körökben meg vannak győződve, hogy Franciaország további lépést teend az egy idő óta folytatott reactionarius politikában. Hogy ezen jóslatunk Olaszországra vonatkozik, alig szenvedhet kétséget.

Poroszország. A „Börsen Zeitung“ szerint Poroszország politikai helyzetére nézve lényeges fordulat várható. E lap szerint sok jel mutat arra, hogy a mostani miniszterium napjai meg vannak számlálva. Befolyásos körökben mindinkább kezd terjedni azon meggyőződés, hogy a mély surlódásnak, mely minden hazafi fájdalomra a népet ketté szakítja, valahára véget kell vetni s pedig e munkával nem szabad halogatni, ha nem akarják, hogy Poroszország európai állása veszélyeztessék. Tudják, hogy egy magas hölgy (a királyné), ki iránt a nép teljes bizalommal és szeretettel viseltetik, nem fog kimélni semmi fáradságot, hogy e nézetnek szavakat adjon; tudják, hogy a koronaherceg mindig meghallgatja az igazságot, s hogy ő a miniszterium terveit sok tekintetben nem osztja; azt rebesgetik, hogy a királyt utóbbi betegsége kegyessé és békülékenynyé hangolta; rebesgetik végre, hogy magában a miniszteriumban a mostani állapotnak, mely a nép képviselőinek antagonismusából származott, tartatlanságát mindig élénkebben érzik, s hogy a mostani cselekvésnek folytatása magának a miniszterelnöknek ellenmondásán sokszoros hajótörést szenved. Ily körülmények között már formulázni is akarják a nem-sokára bekövetkező új határozatokat, sőt neveket is mint Heydtét, emlegetik, kik a mostani feszültséget megoldani hivatva lennének.

Spanyolország. Madrid, jan. 10. Hírek terjednek kabinetmódosítás lehetőségéről. Olozaga a képviselőkamarában mondá, ő azt hiszi, hogy a kormány akosinsinai expeditió költségeiért nem kapott elégséges kárpótlást. Ő megrója azt, hogy Collantes Monak, Ferdinand Miksa trónjelöltiségre vonatkozólag nem választott, s mondja, hogy Collantes okt. 15-én tudott e candidatióról, s a szerződés 30-án tiltakozás nélkül iratott alá. Spanyolországnak csak egy spanyol herceget kellett volna támogatnia. Reményli, hogy a mexikóiak az idegenek fölött diadalmaskodni fognak. Collantes, ki Almonte tervét ismerte köteles lett volna a monarchia ellen utasításokat diktálni. Spanyolország Mexikóban két milliót s nem kevés katonát eredmény nélkül vesztett el. A kabinetnek a csapatok hajórászállását roszalnia s azokat Mexikóba visszaküldenie kellett volna. Ha ezt magas befolyások meggátolták, le kellett volna lépnie. Mon visszatérte után nem kellett volna követet küldeni Párisba. Ő azt hiszi, hogy az 1808-ik május 2-ának megünneplése hazafiai esemény fognak lenni. Végül felhívja Olozaga a miniszteriumot, hogy ez a függő kérdések megoldását másoknak engedje át.

Amerika. Új-York, decz 31. Banks tábornok expeditiója 14-én Új-Orleansba érkezett. Banks helyettesíté Butler s Batpnugát minden ellenállás nélkül megszállá. Ez fog az expeditió kiindulási pontjával szolgálni. A szövetségi csapatok hír szerint elfoglalták a 2. számú szigetet. A conföderáltak lovassága Stuart vezénylete alatt Burnside hátamögött Duonfriesbe és Oenouaba bevonult. Stuart 12 mérföldnyian hatolt Alexandria előtt. Az unionisták megkísérlék visszavonulását elvágni. Banks felfüggeszté Új Orleansban a birtok-eladást a kormány részére. Butler parancsot kapott Washingtonba menni. Chasa fölhatalmaztatott 290 millió kincstári jegy kibocsátására. Stuart lovassága, 1500 fő, egy üteggel tegnap a Potomac-on áthalolt, s jelenleg Marylandban Frederik felé vonul. A demokrata egyeslet Lincolntól engedélyt kér, hogy biztosok küldethessenek a fellázadt államokba, a háboru megszüntetése végett.

— Veracruz, decz. 10. Forey tábornok két fontos positiót foglal el, melyek Pueblaba vezetnek; intézkedéseket tesz az előhatolásra. Miramon támogatja a francia expeditiót. A mexikói congressus egy kiáltványban erőlyes ellenállásra szólít föl.

Utolsó posta.

Páris, jan. 10. (Ejjele). A „Patrie“ állítja, hogy a „Morning Post“ a konstantinápolyi miniszterváltozások valódi okait nem mutatta ki. Fuad s a Kapudán pasa eltávolítása, kik angol rokonszenvekről ismeretesebb, a joni kérdés s a Thessaliában való határszabályozás terve miatt történt. Elliot aligha fog Konstantinápolyba menni.

Konstantinápolyból jelentik, hogy a szultán el van határozva, a fegyverekobzás kérdésében Belgrádon nem engedni. A konstantinápolyi kabinetmódosítást ezen gondolat inspirálta. A szultán erőlyesebb miniszteriumot akar, s maga is nagy tevékenységet fejt ki.

A „France“ erősíti, hogy mindenünne panaszok emelkednek „Tuscarora“ amerikai

unionista hadihajó ellen, mely Funchal előtt zárolást tart fen, s valamenynyi angol hajót a madeirai vizeken megmótoz.

A „Patrie“ római levelei mondják, hogy a szent atya beleegyez egy pénzügyi consulta összehívására azon feltétel alatt, hogy Umbriából és a Markákban is legyenek képviselők jelen.

Kassel, jan. 11. Dahn-Rothenfels elcsatásának oka, hogy a Poroszországgal való diplomatiiai összeköttetés megújítását, s a kereskedelmi szerződés helyeslését cabinetkérdéssé tette. Stiernberg is beadta lemondását.

Frankfurt, jan. 10. Az „Europe“ szerint a Francia- és Olaszország közötti kereskedelmi szerződés megkötése legközelebb várható.

Páris, jan. 11. Rómából érkezett levelek jelentik, hogy a pápa a viterbói liberalisokat, kik a piemonti foglalás idejében, 1860-ban kiköltöztek, a visszatérésre felhatalmazta.

A „Patrie“ jelenti, hogy Rothan, a Konstantinápolyi francia követség első titkára Párisba megérkezett.

„La Nation“ írja: „Athenei levelek mondják, hogy az Athenében jelenlévő tiszték elhatározták, miszerint a nemzetgyűlést, mint az egyedüli souverain hatalmat tekintik.

Páris, jan. 12. A mai „Moniteur“ jelenti Msgr Darbois, nancy-i püspök, a meghalt Morlot bibornok helyébe párisi érsekké nevezett ki.

Páris, jan. 11. éjjel. A „France“ írja: Állítják, hogy a császár és császárné az utolsó fogadási napon, — a muntiuszt megbízták, hogy a pápának, a francia hadseregére mondott jóakaratu beszédeért, köszönetet mondjon. — A törvényhozó testület elé egy törvényjavaslat fog terjesztetni a gyapot-munkások segélyezése ügyében. Azon három lengyelnek, kik bevádolták, hogy a londoni és varsói forradalmi comiték ügynökei, kihallgatása befejeztetett, semmi kielégítő bizonyíték ellenök nem mutatkozott. De ök Franciaországból kiutasítottak.

Turin, jan. 11. A brigantűgyben működő vizsgálati bizottmány Nápolyba érkezett. A nemzeti-alírásnak a brigantik által szerencsétlenné lett egyének számára teljes sikere van.

Frankfurt, jan. 12. A „l'Europe“ jelenti: A zultán az udvari párt és a miniszterium között kifejlődött küzdelmek által okozott aggodalmak lecsillapítása végett a nagyhatalmak képviselőinek kérésére egy hattiseriffben kifogja nyilatkoztatni: A miniszterváltás semmiesetre se fog reactionarius politikát behozni. — Továbbá ugyanazon lap jelenti: Ma kezdődnek Bernben a francia-svájci kereskedelmi szerződés fölötti tárgyalások az illető meghatalmazottak, Dr. Kern és marquis Turgot között.

Vegyes tudósítások.

* Mint értesülünk, a helybeli szinagzatóság egy hamburgi, jelenleg különben Temesvártól vendégszerpelő táncosnőval annak udvarában, hogy öt néhány föllépésre az itteni szinpadon megnyerje.

* A múlt ősszel alkalmunk volt több természeti ritkaságot jelenteni; most szinte megemlíthetünk egyet. T. i. itt Aradon egy k. rtben egy fagyal-bokor gyönyörű zöld leveleket hajt, s pedig nem csak egy kettőt, hanem egész bokrok el vannak lepve levelekkel.

* Az új-yorki újság írja, hogy bizonyos Trendt tánczmester hirdetést küldött be hozzá azon megjegyzéssel, miszerint a hirdetési díj fejében tánczórát fog adni a szerkesztőnek.

* A „Magyar Sajtó“ vasárnapi száma különféle közt e sorokat olvassuk: „A „Pesti Napló“ t, „Független“ t és más lapokat kérünk, hogy külön kutfőből merített eredeti közleményeink átvételénél, melyek megszerzése nekünk némi fáradságba kerül, lapunkat megnevezni ne sajnálják.“ — E lap ugyanezen számában a „Már is szép siker“ és a „Hollósy Korneliának“ kezdetű hirtől tan szinte ugy adja, mint melyek megszerzése némi fáradságba került. Meglehet, ha az ollózás is fáradság. Ezt különben meg se említettük volna, ha a „M. S.“ a fönnevezett lapokat rendre nem utasítja oly tetteért, melyet ő maga ugyanazon számában elkövetett irányunkban — a forrás megnevezése nélkül, mert az említett két hirt is mi költségge! Bukurestből kaptuk.

* (Megszökött hivatalnok). Volt hunyadmegyei törvényszéki elnök Georgin Filippu urat, ki bizonyos pénzekkel továbbállott volt, a „Kronst. Ztg.“ szerint Oláhországban elfogták s f. hó 1-jén Brassóba szállították.

* Gabriel József apát és csanádmegyei kanonok e hó 9-én elhunyt. A takarékpénztár s az egykori gazdasági egylet elnöke, hosszú évek során községi tanácsos, polgári erényű s népszerű férfi volt; kiből a püspökök meg egyik díszét vesztette el. Béke hamvaira!

* Xántus János a „Győri Közlöny“ ben érdekes statistikáját adja az amerikai egyesült államok hir-

lapirodalmának. Ezen államokban 1860-ban a napilapok száma 387 volt; hetilap 3173, félheti 79, háromszorhetenkénti 86, havi 280, negyedévi 30, évi 16. Terjedtségükre nézve olvasók száma után itélve ugy látszik a hetilapok álltak első helyen, aztán a havi folyóiratok, s aztán a napilapok; mert a hetilapok 7,581,930 példányban jelentek meg, a havi folyóiratok 3,411,959, és a napi lapok 1,478,438 példányban. De tekintetbe kell venni, hogy a napi lapok mindegyikéből 312 kiadás nyomatik évenként, mi 458,314,850 példányt tesz összesen, míg a hetilapok csak 52 kiadásban jelennek meg, összesen 394,260,360 példányval; és a havi folyóiratok 12 kiadásban, 49,943,508 példányval. Tényleg valóban az összes napilapok száma példányban, melyek naponta a nagy közönség közé szórótnak; csaknem minden más lapokat együtt és összevéve felülmulja. Feltéve, hogy minden napi lap egy latot nyom, a census szerint az 1860-ban nyomtatott napi lapok összes száma 26,644,678 fontra ment; tehát oly mennyiségre, minek tovaszállítására 14,322 nehéz szekér kellettendett; minden szekérre 2000 fontot számítva. A census még azt is hozzá teszi, hogy ezen szekerek az uton haladva, 70 mérföldnyi hosszú és szakadatlan vonatot képeznének! Ezen szeszélyes ötlet után még egy más ötletre jöttem, s szinte kiszámítottam, hogy ezen lapok összege egy ivv ragasztva, elég lenne az európai continens betakarására, s még ráadásul maradna annyi belőle, mivel egész Nagy-Británia fölött ki lehetne a napot zárni, ha véle betakarnák!

* (A „Kölozsvári Közlöny“ következő szerkesztőségi nyilatkozatát közöl:) „A királyi táblának alkotmányos uton választott 1861-ben visszaállított bírja, kilíhi m. Gál Jánosur, a kir. főkörmányzó nagyméltóságú id. elnökének idei decz. 19-ről kelt intézvényénél fogva a kir. tábla ideiglenes elnöke által felszólított, hogy miután az osztrák sajtótörvény 13-dik cikke, és a cs. k. belügyminiszteriumnak 1852. decz. 18-án 6622. sz., és ugyancsak a cs. k. igazságügyminiszteriumnak 1854. jun. 6. 797. szám alatti elnöki rendelvényei szerint a hivatalnokok az időszaki sajtóban előjárók tudta és hire nélkül közre nem működhetnek; tehát a fennirt királyi táblabíró ur is nyilatkozatát adja be aziránt, hogy magát jövődre nézve a felsőbb rendeletekhez tartja, s ennek folytán nevének a „K. K.“ munkatársai sorából kihagyásá iránt a kellő lépéseket megteendi, vagy pedig adjon felvilágosítást aziránt, ha a „K. K.“ idei 171-dik számában kitett írók névsorában említett Gál János név nem azonos az övével. Ennélfogva ki kell sajnosan nyilatkoztatnunk, hogy méltóságos Gál János ur gyakorlott és szép tollát, melyet hosszú s régibb hivataloskodás alatt is az uralkodó és haza érdekében hasznosított mindig, az irodalom terén jövőre nélkülözni kénytelenek vagyunk mindaddig, míg az alkotmányos állapotok visszaállíthatnak.“

* A nagyváradi-kölozsvári vasut ügyében Bécsben járt küldöttségnek az erdélyi udv. kanczelláriánál történt fogadtatásáról azt írja a „L.“ bécsi levelezője, hogy az erdélyi udv. kanczellár ö exja, a küldöttségnek adott válaszában azon nehézségekre utalt, melyekkel a küldöttség kérelme találkozni kénytelen; jó volna — jegyzé meg ö exja — ha a teljes reichsrath együtt, vagy legalább már Erdélyország volna benne képviselve.

* Az osztrák kereskedelmi miniszterium f. évi első felére a postaszállítási bért egy ló és egy egyszerű állomás után Magyarországon következőleg szabályozta: a pesti postakerületben 1 ft 18 kr. A pozsonyiban 1 ft 14 kr. A sopronyiban 1 ft 18 kr. A kassaiban 1 ft 8 kr. A nagyváradiban 1 ft 26 kr. Egy feledes álmási kocsi bére az egy löért kiszabott szállítási díjnak felében, a fedél nélküli kocsié pedig ennek negyed-résében állapított meg. Az ostopéni és hájpezi előbbi menynységében meghagyott.

* (A román congressus eszméje) a székelekben is székelek nemzeti gyűlés iránti ohajtást ébresztett. A székelek nemzeti gyűlése az ország törvényeiben gyökerezik, melyek több izbon gyakorlatba is voltak véve, minélfogva remélhető, hogy ha a kormány a románoknak megadja az engedélyt, a székelektől sem fogja megtagadni.

* Német lapokban a brutalitásnak nem minden-napi példáját olvassuk. Poroszországban Alten Essen vidékén, mult karácson ünnepe előtt egy 10 éves fiúcska ment Fürstenberg gróf fenyvesébe, hogy magának karácsonfát hozzon. Már félig ki is vágta a fenyűcsemét, midőn, nem messze tőle a gróf erdésze, a gróf s még egy harmadik egyén, társaságában megjelent. Az erdész puskáját a kis fiúra emelé s belelőtt. A szegény gyermek bár iszonyuan megsebezve, még haza birt menni, s otthon elbeszélé az esetet, mely a „Raubritterek“ korszakában is ritkítja párját.

* A magyar legio, mint egy Olaszországból érkezett honfőrsunktól értesülünk — írja a „M. S.“ — újraszervezve, körülbelül 700 emberből áll, Földváry Károly volt honvédelezredes parancsnoksága alatt, ki m. novemberben ment ki Magyarországról. Két zászló-alj gyalog és vadász — mintegy 400 ember. — Alesandriában van elhelyezve, ezek főnöke Mogyoródy. A huszárok Vercelliben, a tüzérek Vogerában tanyáznak; a kilenczvenből álló tisztiskola székhelye Cuneo. A mult nyáron kilépett 54 tiszt egy része, a fennforgó különbségek elhárítása után ismét szolgálatot vállalt vagy a tisztiskolába állott; a kik nem szolgálnak, azok is kapnak 4 frank napidíjt, ilyen van mintegy 300 Olaszországban.

* A „P. Ll.“-nak írják Bécsből, hogy az erdélyi román congressus megtartására az engedély valószínűleg meg fog adatni. E congressusnak Bécsben semmi, vagy legalább igénytelen politikai jelentőséget tulajdonítanak s azt hiszik, hogy annak célja nem egyéb, minthogy a román petitióra adott legfelsőbb kegyelmes válasza ünnepélyes halálját fejezze ki.

* A magyar gazdasági egylet f. hó 5-kén tartott választmányi ülésében az egyletnek tudtul adatott,

hogy gr. Pálffy Mór exja az egylet által Rákospalotán felállítandó mintagazdaságot Ö Felsége kegyeibe ajánlá, s azon fölterjesztést tette, hogy e célra az országos pénzalapból 10,000 ft utalványoztassék. A további költségek fedezésére ö exja az aláírási utat ajánlá, s mindjárt maga meg is kezdé az aláírásokat 200 fttal.

* Zágon, háromszéki székelek közsé az ujonczozási összeirő bizottmányt elkergette, — s a sorozás ellen tiltakozott. — Fegyveres erő küldetett az összeirás eszközésére.

* A pesti izr. hitközség utóbbi közgyűlésében elfogadtatott Zsengeri Mór azon indítványa, hogy a választmány bizassék meg, miszerint 4 hónap alatt alkalmas egyén fölkereséséről gondoskodjék, ki képes legyen magyar nyelven hitszónoklatokat tartani a pesti zsinagógában.

Ipar s kereskedelem.

Bécs, január 12-ről. A mai vágómarhavásáron a főlhajtás volt 2728 db ökör. Az ár 27—29 frt mászánként.

Szeged, jan. 9. gabnanemek árai: Tisztabuza sulyos faju 3 ft 95—4 ft 10 kr; könnyebb tisztabuza 3 ft 75—85 kr rozs 2 ft 35—40 kr, elsőrendű árpa 2 ft 10—30 kr; takarmány-árpa 1 ft 90 kr—2 ft; zab tejezve 1 ft 80—90 kr; kukoricza 2 ft.

A zsiradéknemek még mindig a külső conjunkturák befolyása s a kiviteli tilalom alatt szenvednek, s e miatt az árak nem javulhattak. Egy m. szalonna olvasztásra 21—22 ft 1 m. szikkadt szalonna 23—24 ft, elsőrendű 25 ft. Sonka házi szükségére 34—36 ft. Disznózsir 100 bécsi font hordó nélkül 34—36 forint. — Egy mázsa szegedi elsőrendű szappan 23—24 ft, fagygyu mázsája 20—22 ft Ökörbőr, nehéz, száraz 22 ft, középszerű 19—20 ft, tehénbőr 16—18 ft, ökör és tehénbőr vegyest 20 ft, jubbor, 2 ft 80 kr—3 ft. Középszerű 2 ft 50—60 kr. Mind párjával Száz drb nyulbőr 34—36 ft.

Győr, f. hó 10-kén. — A folytonos esőzés, s e miatt elromlott utak miatt tegnapi hetivásárunk igen gyéren ütött ki, s a piacunkon levő igen csekély gabnának egyrésze tovább is a természetök kezén maradt. Az árakban folytonos csökkenés vehető észre, csupán a zab örvend egy kis keletnek, s néhány irral drágábban is vették, mint a kamarkáról. — Az időjárás egészen tavaszias, s a gazdák aggodalommal tekintnek a jövőnek elébe. A viz árác. — Beszállított: b. 436 m., rozs 248 m. árpa 240 m. zab 249 m. köles 19 m. bab 51 m. kukoricza 249 m. burgonya 149 zsákkal. — Az árak következők: Egy ausz. m. tiszta b. 3 ft 80 kr—4 ft — kr, közönséges 3 ft 50—60 kr kétszeres 2 ft 80 kr—3 ft—kr, rozs 2 ft 50—70 kr, árpa 1 ft 60 ör—2 ft—kr zab 1 ft 50—65 kr, kukoricza uj 2 ft 10—20 kr, köles 1 ft 80—2 ft — kr széna egy mázsa 1 ft 10—20 kr bor egy akó uj 5 ft—6 50 kr bab 2 ft 70—90 kr, burgonya zsákja 1 ft—1 ft 30 kr.

Nagyvárád, jan. 9. Mai nap tartott heti vásárunkon az árak a következők voltak: Tiszta buza 1-ső osztályu 4 ft — kr 2-od oszt. 3 ft 80 kr 3-ad oszt. 3 ft 40 kr; Kétszeres buza 1-ső oszt. 2 ft 80 kr 2-od oszt. 2 ft 60 kr 3-ad oszt. 2 ft 50 kr; rozs 1-ső rendű 2 ft 50 kr 2-dik rendű 2 ft 40 kr 3-dik rendű 2 ft 20 kr; árpa 1-ső rendű 2 ft — kr 2-ik rendű — ft 3-ik rendű 1 ft 80 kr; zab 1-ső rendű 1 ft 70 kr 2-ik rendű 1 ft 65 kr 3-ik rendű 1 ft 50 kr; tengeri 1-ső rendű 2 ft 40 kr 2-ik rendű 2 ft 30 kr 3-ik rendű 2 ft 20 kr; 1 mérő borsó 5 ft — kr; lenese 6 ft bab 4 ft; — kr köleskása 5 ft burgonya 1 ft 80 kr; 1 mázsa lángliszt 10 ft — kr zsemleliszt 9 ft fehér kenyérliszt 7 ft barna kenyérliszt 6 ft; széna fuvarral 3 ft 20 kr; szalma 1 ft; szalonna — ft kr 1 részlet (12 font) zsup-szalma 15 kr; 1 részlet (3 font) alomszalma 3 kr; 1 öli bikkfa 11 ft, tölgyfa 10 ft 50 kr cserfa 12 ft; 1 font marhahus 15 kr öntött gyertya 46 kr; lámpaolaj 42 kr; 1 itcze ó bor 18 kr uj 12 kr pálnika 20 kr; 1 cseber szilvapálnika 12 ft — kr; gabona — ft — kr. (B.)

Gyula, jan 9-én. Mai napon tartott hetivásárunkon a piaci árak következők voltak: tiszta buza legj. 3 ft 80 kr közép 2 ft 80 kr. kétszeres legj. 1 ft 60 közép 2 ft 50 kr. árpa legj. 2 ft. közép 1 ft 60 kr. zab legj. 2 ft. közép 1 ft 60 kr. tenngeri 2 ft 30 kr. széna mázsája 3 ft 80 kr.

Belényes jan. 8-án. Mai hetivásárunkon a gabona árak a közelebbiekhez képest nem változván következők: tiszta buza mérője 3 ft 50 kr; kétszeres 3 ft rozs 2 ft 80 kr; zab 1 ft. 50 kr; tengeri 2 ft 40 kr.

A baromvásár terén az idegen megyékből vevők már jelenkezni kezdenek, s ezáltal a marhák ára, bár a takarmány hiánya miatt soványak, annyival inkább emelkedni indult, mert kevés hajtatik eladásra.

Bérlet

ARAD.

1. szám.

Szerdán, január 14-én.

Szabó József és Filippovics István igazgatásuk alatti opera, dráma- és népszinmű-társulat által adatik:

e szinpadon először:

CSACSKA NŐK.

Vigjáték 3 felv., Dumanoir után ford. Feleki Miklós.

Kezdeté 7 órakor.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1863 január 13-án.

5% Metallikus	76.15	Ezüst	112.75
Nemzeti kölcsön	82.20	Váltó Londonra	114.—
Bankrészevény	820.—	Arany	5.46
Hitelintézet	228.—		

Felelős szerkesztő: Környei János.

BÉCSI BÖRZE január 10.			KÖZLEKEDEÉS.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Vasuti menetrend.			a pesti piacon január 10		
5% osztrák érték	69 —	69 10	I. Aradról Pest és Bécs felé.			Alsó-austriai mé-		
5% Mettalliques	75 25	75 35	Arad indulás 9 órakor 33 perc délelőtt			rő szerint		
4%	57 50	58 —	Csaba „ 11 „ 59 „			Súly	Leg-	Leg-
5% nemzeti kölcsön	81 90	82 —	Mező-Túr „ 2 „ 20 „ délután,			font	alant	mag
Földtehermentesítés.			Szolnok „ 4 „ 18 „			szert	ár o. é.	
Magyar	75 50	76 —	Cegléd érkezés 5 „ 31 „					
Bánsági, horvát, szláv	73 50	74 —	Pest „ 8 „ 37 „ este,					
Erdélyi	72 75	73 25	Bécs „ 6 „ — „ reggel.					
Bankzáloglevél			II. Bécsből Pest és Arad felé.					
6 évre	104 —	104 50	Bécs indulás 8 órakor — perc este,					
Sorsjegyek.			Pest „ 6 „ 25 „ reggel.					
1839-kisorsjegyek	145 50	146 —	Cegléd „ 9 „ 37 „					
1854-ki	93 —	93 50	Szolnok „ 10 „ 59 „					
1860-ki	92 75	92 85	Mező-Túr „ 12 „ 34 „ délután.					
Hitelintézeti	100 frt	129 75	Csaba „ 3 „ 3 „					
Gőzhajózási	100 frt	95 50	Arad érkezés 5 „ 20 „					
Budai	40 frt	34 —	Postai menetrend.					
Eszterházy herceg	40 frt	95 50	Pest. Érkezik mindennap 1/6 órakor este.					
Salm	40 frt	39 50	N.-Szebenből 6 órakor reggel.					
Pálffy	40 frt	37 50	Temesvárról „ 1 „ délután					
Clary	40 frt	34 25	Váradról „ 1 1/2 „					
St. Genois gróf	40 frt	37 —	Battonyáról „ 11 „ éjjel					
Windischgrätz hercz.	20 frt	20 25	Jászahelyről „ 6 „ este.					
Waldstein gróf	20 frt	21 75	Indul: naponként Jászahelyre 7 órakor reggel.					
Keglevich gróf	10 frt	15 75	Battonyára „ 12 „ délelőtt.					
			N.-Váradra Simándon át 2 1/2 „ délután.					
			vasutal 9 „ reggel.					
			Temesvárra 3 „					
			N.-Szebenbe 7 „ este.					

H I R D E T É S E K.

(1356) 2—3
A 2522. sor. 93. számú hitelintézeti sorsjegyet illető tulajdonosa f. hó 10 ikén Aradon elvesztette. Ennek megtalálóját tisztelettel felkérjük, miszerint azt, illő jutalom mellett e lapok kiadó hivatalánál annnyival inkább legyen szives letenni, mivel annak megsemmítése iránti lépések a maga útján már megtették.
Kelt Arad, 1863. január 12.

(1354) 3—3
Tabajdi Károly és Tagányi Istvan ügyvédek,
ügyvédi társ - irodájukat Aradon főter, király-kávéház felett 1-ső emeleten megnyitották.

925/1862. (1349) 3—3
Árverési hirdetés.
Aradmegye törvényszékének f. é. nov. 22-ről 1750. sz. a. kelt határozata folytán néh. Hajka Demeter hagyatéka javára 42 forint tőke és járuléka kielégítése céljából a mikalakai 208. számú tkj. könyvben Hucz Tódor tulajdonaul jegyzett 400 frt becsértékű ház és 1/4 külállományi föld, 1863. januárhó 29-én s ha akkor a becsár megüem igértetnék, márcz. 2-án a becsáron alól is a mikalakai községházánál nyilvános árverésen el fognak adni. — A feltételek alól irótnál megtekinthetők.
Arad, 1862. december 31.
Drumár János, m. k. m. esküdt, végrehajtó bíró.

1236/1862. (1359) 1—3
Árverési hirdetés.
Miután Aradmegye tettes törvényszékének 2289. 2290/1862. sz. a. kelt végzése által, Kiss Zsigmond és Kreitler Ferencz követeléseik kielégítése végett Henigesz János új sz. annai 228. tkj. 420 frtra becsült szellér-házának f. é. január 5-ére kitűzött első izbeni elárvereltetése meg nem tartathatott: ezennel közhirre tétetik, miként ezen ingatlanságnak becsáron felüli eladására Új sz. Anna községházánál első határnapul 1863. január 26-ikán, 2-ik határnapul és pedig becsáron alól is február 5-ike tűzetik ki.
Az árverési feltételek alól irótt végrehajtó bírónál megtekinthetők. — Sz. Anna, 1863. jan. 10.
Németh Mihály, megyei esküdt.

(1292) 11—20
Kléber Lajos
fűszerkereskedésében folytonosan kapható
hidegen préselt LENOLAJ.

1234/1862. sz. (1358) 1—3
Árverési hirdetés.
Miután Aradmegye tettes törvényszékének 2279. 2289/1862. sz. a. kelt végzése által, Werner Mór és Szász János részére Aufmut János új sz. annai 274. tkj. 2423 frt 40 kr-ra becsült ház és 1/4 külállományi földjének f. é. január 5-re kitűzött első izbeni elárvereltetése meg nem tartathatott: ezennel közhirre tétetik, miként ezen ingatlanságnak első izbeni becsáron felüli ígérés melletti elárverelésére 1863-ik évi január 26-ka, a második árverésre becsáron alól is február 5-ike Új Sz. Anna községházánál kitűzetik.
Az árverési feltételek alól irótt végrehajtó bírónál megtekinthetők. — Sz. Anna, 1863. jan. 10.
Németh Mihály, megyei esküdt.

2024/1862. (1357) 2—2
Árverési hirdetés.
Szathmáry Jánosnak néhai Lukács János örökösei ellen 3200 pfrt tőkekövetelés és járuléka erejeig folytatott végrehajtási ügyben néhai Lukács János hagyatékához tartozó, bírólal lefoglalt 4747 frtra becsült, 3916. h. r. sz. a. fekvő, arad polturai 54. sz. ház és szőlőkert, 300 frtra becsült arad belvárosi illetőleg az ugynevezett új telepítvényen Erzsébet-utczában fekvő 60. h. r. sz. üres teleknek elárvereltetése Arad sz. kir. város törvényszékének úgy is mint telekkönyvi hatóságnak f. évi október 18-án jk. 2024. sz. a. kelt végzésével elrendeltetvén, második és utolsó árverési határidőül 1863. évi január 15-ének mindenkor délutáni 3 órája tűzetett ki.
Venni szándékozókkal azzal hivatnak meg, miszerint az árverés az Arad városi telekkönyvi hivatalban fog megtartatni, a hol az árverési feltételek előlegesen is mindenkor megtekinthetők.
Kelt Arad sz. kir. város törvényszékének mint telekkönyvi hatóságnak 1862. évi október 18-án tartott üléséből.
Kerner János, jegyző.

701/1862. (1361) 1—3
Árverési hirdetés.
Alól irótt szolgabírói bíróság által közhirre tétetik: hogy Hody Juliának mint panaszlónak, néhai Loczy Zsigmond mint panaszlott, s illetőleg ennek Rósa Ferdinánd által képviselt hagyatéki gondnoka ellen a 4200 frt váltói tőke s járuléka erejeig Paulison lefoglalt 1149 akó korábbi évekről veres, fehér és Schiller boroknak végrehajtási árverés útján eladása az aradi e. b. kir. váltótörvényszéknek f. é. 6930. sz. a. végzése az aradmegyei tekintetes első alispáni hivatalnak f. é. 979. sz. a. meghagyása folytán elrendeltetvén, annak megtartására 1860. évi januárhó 27-én s következő napjai tűzettek ki; mely alkalommal azok becsáron alól is, a hely színén Loczy Zsigmondnak ó-paulisi pinceszében a legtöbbet ígérőnek el fognak adni. — Kelt Paulison, 1862. december 30-án.
Popovits Gergely, szolgabíró.

1237/1862. sz. (1360) 1—3
Árverési hirdetés.
Aradmegye tettes törvényszékének 2470/1862. sz. alatt kelt végzésénél fogva, Hüngr Nándor és Schöntal Vilmos követeléseik kielégítése végett, Ráb Károly és neje Margitnak új sz. annai 728. tkj. 1993 frtra becsült ház beltelek 1/4 külállományu földjük elárverelésére f. é. január 5-ére kitűzött első árverés meg nem tartathatván: közhirre tétetik, miként ezen ingatlanság először 1863. év január 26-ikán becsáron felül, február 5-én pedig mint második árverésen becsáron alól is Új sz. Anna községházánál el fog adni.
Az árverési feltételek alól irótt végrehajtó bírónál megtekinthetők. — Sz. Anna, 1862. jan. 10.
Németh Mihály, megyei esküdt.

(1363) 1—3
Hirdetés.
Alól irótt ezennel visszavonja mindazon adósságait, melyeket kiskorúságában tett. Semmisenek nyilatkozatvái ezeket, származtak bár váltók, kötelezvények vagy egyéb kötelezettségi alapon.
Kelt Aradon, 1863. januárhó 13-ikán.
Szetsánszky Arzén.

702/1862. k. i. (1362) 1—3
Árverési hirdetés.
Alól irótt szolgabírói bíróság által közhirre tétetik: hogy Hody Juliának mint panaszlónak, néhai Loczy Zsigmond mint panaszlott s illetőleg ennek Rósa Ferdinánd által képviselt hagyatéki gondnoka ellen a 4200 frt váltói tőke s járuléka erejeig Paulison lefoglalt 1149 akó korábbi évekről veres, fehér és Schiller boroknak végrehajtási árverés útján eladása az aradi e. b. kir. váltótörvényszéknek f. é. 6931. sz. a. végzése az aradmegyei tekintetes első alispáni hivatalnak f. é. 976. sz. a. meghagyása folytán elrendeltetvén, annak megtartására 1863-ik évi januárhó 27-én s következő napjai tűzettek ki; mely alkalommal azok becsáron alól is, a hely színén Loczy Zsigmondnak ó-paulisi pinceszében a legtöbbet ígérőnek el fognak adni. — Kelt Paulison, 1862. december 30-án.
Popovits Gergely, szolgabíró.

(1364) 1—4
Fényképész.
Alól irótt tisztelettel tudatja a t. cz. közönséggel, hogy fényképészeti üvegtérmet, Forray utcában a gr. Nádasdy-féle kertben, mindenféle kényelemmel ellátva, már megnyitotta. Abban minden előforduló fény-képeszeti munkák az időjárás különbsége nélkül elvállalhatnak s csak az igen tisztelt közönség megelégedésére készült képek szolgálnak át.
Auerbach Miksa, fényképész s czimerfestő.

(1340) 8
BETTELHEIM TESTVÉREK
könyvkereskedésükben Aradon kapható:
Legújabb regény
báró Jósika Miklóstól:
A MAGYAR KÉNYURAK,
regény az Anjou-királyok korából.
4 kötet. — Ára 4 frt.

Das neue Gesetz
vom 13. Dezember 1862,
giltig für das ganze Reich;
enthaltend einige Abänderungen der Stempelgesetze vom 9-ten Februar und 2-ten August 1850.
Amtliche Handausgabe.

A magyar nyelv szótára.
I. kötet 5-ik füzet. — Ára 1 frt.
MARTINS ESEL
humoristischer Roman
von PAUL de KOCK.
4 Bändchen. — Ára 84 kr.

A FEHÉR HÁZ,
regény,
irta Paul de Kock.
4 füzet. — Ára 1 frt 50 kr.